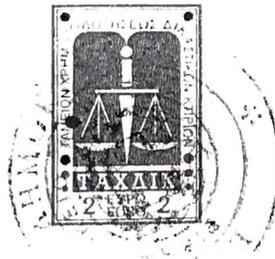

ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΚΟΥΣΙΑΣ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑΣ

ΑΠΟΦΑΣΗ 6962/2019

ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από την Ειρηνοδίκη την οποία όρισε η Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης του Ειρηνοδικείου Αθηνών με τη σύμπραξη της Γραμματέως

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ στο ακροατήριό του, την 1 ι να δικάσει μεταξύ:

ΤΗΣ ΑΙΤΟΥΣΑΣ:

), κατοίκου Αττικής, οδός που παραστάθηκε δια του πληρεξουσίου δικηγόρου Χρυσάνθου Φράγκου.

Των καθ' ων η αίτηση: 1. ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία που εδρεύει στην Αθήνα 8) και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία δεν παραστάθηκε 2. ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «Α που εδρεύει στην Αθήνα (οδός και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία δεν παραστάθηκε.

Των προς ους η κοινοποίηση (συνοφειλέτες - εγγυητές): 1. του Γεωργίου, κατοίκου Αττικής, οδός 2, ο οποίος δεν παραστάθηκε, 2. ου του , κατοίκου οδός η οποία δεν παραστάθηκε, 3. κατοίκου , οδός ο οποίος δεν παραστάθηκε.

Η αιτούσα με την απί αίτησή της που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου με γενικό αριθμό κατάθεσης και αριθμό κατάθεσης δικογράφου 1 , δικάσιμος της οποίας ορίστηκε αυτή που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας, ζήτησε όσα αναφέρονται σ' αυτή. Η υπόθεση εκφωνήθηκε με τη σειρά που είχε στο σχετικό πινάκιο και ακολούθησε συζήτηση όπως σημειώνεται στα πρακτικά.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης, ο πληρεξούσιος δικηγόρος της αιτούσας που παραστάθηκε, ανέπτυξε προφορικά τους ισχυρισμούς του και ζήτησε να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά και στις έγγραφες προτάσεις του.

Το Δικαστήριο μελέτησε τη δικογραφία

και σκέφτηκε σύμφωνα με το Νόμο

* Όπως προκύπτει από τις υπ' αριθμ 6-4-2018, /16-4-2018, /17-4-2018, /17-4-2018 κα /17-4-2018 εκθέσεις επίδοσης του Δικαστικού Επιμελητή στο Εφετείο Αθηνών, Ευθυμίου Γκούμα, που προσκομίζει μετ' επικλήσεως η αιτούσα, ακριβές επικυρωμένο αντίγραφο της υπό κρίση αίτησης με πράξη ορισμού δικασίμου και

κλήση προς παράσταση σε συζήτηση για την δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας, επιδόθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα στις καθ' ων και στους προς τους η κοινοποίηση συνοφειλέτες - εγγυητές. Εφόσον, λοιπόν, αυτοί δεν εμφανίστηκαν κατά την εκφώνηση της υπόθεσης από τη σειρά του οικείου πινακίου θα πρέπει να δικαστούν ερήμην, πλην όμως η συζήτηση της υπόθεσης θα προχωρήσει σαν να ήταν όλοι οι διάδικοι παρόντες (άρθρο 754 ΚΠολΔ σε συνδυασμό το άρθρο 1, Β, VIII, σελ. 9 της αιτιολογικής έκθεσης του Ν. 4335/2015, βλ. σχετικά και Ρήγα, Οι διαταγές και η Εκουσία Δικαιοδοσία στο νέο Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (μετά το Ν. 4335/2015), ΕλλΔνη 1/2016 (57), σελ. 119).

Με την κρινόμενη αίτηση της, η αιτούσα, επικαλούμενη έλλειψη πτωχευτικής ικανότητας και μόνιμη αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών της προς τις πιστώτριες, που αναφέρονται στην περιεχόμενη στην αίτηση αναλυτική κατάσταση και εκθέτοντας την οικογενειακή και περιουσιακή της κατάσταση, ζητά τη ρύθμιση των χρεών της, με την εξαίρεση από την εκποίηση της κύριας κατοικίας της, σύμφωνα με το σχέδιο διευθέτησης που υποβάλλει και αφού ληφθούν υπόψη η οικογενειακή και περιουσιακή της κατάσταση, όπως αυτή εκτίθεται αναλυτικά στην αίτηση, με σκοπό την εν μέρει απαλλαγή της από αυτά.

Με αυτό το περιεχόμενο και αιτήματα η κρινόμενη αίτηση αρμοδίως καθ' ύλη και κατά τόπο εισάγεται για να δικασθεί από το Δικαστήριο αυτό της περιφέρειας της κατοικίας της αιτούσας (άρθρο 3, α' περίοδος του Ν. 3869/2010) κατά τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας (άρθρο 1 περ. β' ΚΠολΔ σε συνδυασμό με το άρθρο 3, β' περίοδος Ν.3869/2010 και τα άρθρα 739 επ. ΚΠολΔ). Για το παραδεκτό της αίτησης τηρήθηκαν όσα προβλέπονται στην παρ. 2 του άρθρου 4 του Ν. 3869/2010 (όπως αυτή ισχύει μετά την αντικατάστασή της από την παρ. 4 του άρθρου 1 της υποπαρ. Α.4 του άρθρου 2 του Ν. 4336/2015), αφού προσκομίστηκαν τα αναφερόμενα στην ανωτέρω διάταξη έγγραφα, καθώς επίσης και η από 3 υπεύθυνη δήλωση της αιτούσας για την ορθότητα και πληρότητα των καταστάσεων της περιουσίας και των εισοδημάτων της, των πιστωτών της και των απαιτήσεων τους, καθώς και για τις τυχόν μεταβιβάσεις εμπραγμάτων δικαιωμάτων επί ακινήτων της κατά την τελευταία τριετία πριν από την ημερομηνία κατάθεσης της ένδικης αίτησης. Επίσης, από την αυτεπάγγελτη έρευνα του Δικαστηρίου στα τηρούμενα αρχεία, προέκυψε ότι δεν εκκρεμεί άλλη σχετική αίτηση της αιτούσας, ούτε έχει εκδοθεί σε προγενέστερο χρόνο απόφαση για ρύθμιση και απαλλαγή από τις οφειλές της (ορ. υπ' αρ. 640/16-11-2018 βεβαίωση της Γραμματέως του Δικαστηρίου τούτου, Βασιλικής Δουρίδα - άρθρο 13 παρ.2 Ν.3869/2010). Περαιτέρω, η κρινόμενη αίτηση τυγχάνει επαρκώς ορισμένη και νόμιμη ερειδόμενη στις διατάξεις των άρθρων 1, 4, 5, 6 παρ. 3, 8 και 9 του Ν. 3869/2010, όπως αυτά τροποποιήθηκαν με τους νόμους 4336/2015 και 4346/2015 καθώς και από τις διατάξεις του Ν.4549/2018, τις έχουσες εφαρμογή και στις εκκρεμείς, κατά την ημερομηνία έναρξης της ισχύος του (14.6.2018) αιτήσεις (βλ. άρθρο 68 του Ν.4549/2018), πλην του αιτήματος να επικυρωθεί το σχέδιο διευθέτησης οφειλών το οποίο είναι μη νόμιμο, αφού η επικύρωση του σχεδίου διευθέτησης ή η επικύρωση του τροποποιημένου από τους διαδίκους, κατ' άρθρο 7 του Ν.3869/2010, σχεδίου, δεν αποτελεί αντικείμενο της αιτήσεως του άρθρου 4 παρ.1 του Ν.3869/2010, αλλά νόμιμη συνέπεια της ελεύθερης συμφωνίας των διαδίκων, στην περίπτωση που κανένας πιστωτής δεν προβάλλει αντιρρήσεις για το αρχικό ή το τροποποιημένο σχέδιο

2^ο φύλλο της υπ' αρ. 0919/2019 αποφάσεως του Ειρηνοδικείου Αθηνών

(Διαδικασία Εκούσιας Δικαιοδοσίας)

διευθέτησης οφειλών ή συγκατατίθενται όλοι σε αυτό, οπότε ο Ειρηνοδίκης αφού διαπιστώσει την κατά τα άνω επίτευξη συμβιβασμού, με απόφαση του επικυρώνει το σχέδιο ή το τροποποιημένο σχέδιο, το οποίο από την επικύρωσή του αποκτά ισχύ δικαστικού συμβιβασμού. Το Δικαστήριο, στο δικονομικό στάδιο από την κατάθεση της αιτήσεως στην Γραμματεία του Δικαστηρίου μέχρι την συζήτηση δεν έχει την εξουσία να υποχρεώσει σε συμβιβασμό τους διαδίκους ή τους πιστωτές και συνεπώς το εν λόγω αίτημα δεν έχει νόμιμη βάση. Μη νόμιμο τυγχάνει και το αίτημα να αναγνωρισθεί ότι η αιτούσα, με την τήρηση της ρύθμισης των οφειλών της, θα απαλλαγεί από τα χρέη της, αφού σύμφωνα με το άρθρο 11 παρ. 1 ν. 3869/2010 όπως αντικαταστάθηκε με την παρ.1 άρθρου 64 Ν.4549/2018, ΦΕΚ Α 105/14.6.2018, και, σύμφωνα με την παρ.14 του άρθρου 68 του αυτού νόμου, εφαρμόζεται και σε περιπτώσεις, κατά τις οποίες ο οφειλέτης έχει αποπερατώσει τη ρύθμιση των οφειλών του κατά την έναρξη ισχύος του, η κανονική εκτέλεση από τον οφειλέτη των υποχρεώσεων που επιβάλλονται με την απόφαση που εκδίδεται σε εφαρμογή των παραγράφων 2, 4 και 5 του άρθρου 8 επιφέρει, με την επιφύλαξη των όσων ορίζονται στην παράγραφο 6 του άρθρου 4 και στην παράγραφο 2 του άρθρου 9, την αυτοδίκαιη απαλλαγή του από κάθε τυχόν υφιστάμενο υπόλοιπο οφειλής έναντι όλων των πιστωτών, ακόμη και έναντι εκείνων που δεν ανήγγειλαν τις απαιτήσεις τους και ο οφειλέτης μπορεί να ζητήσει από το Ειρηνοδικείο, με αίτηση που κοινοποιείται στους πιστωτές και εκδικάζεται με τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας, την πιστοποίηση της απαλλαγής του από το υπόλοιπο των οφειλών, επομένως η πιστοποίηση της απαλλαγής του οφειλέτη, συνιστά αίτημα και περιεχόμενο μεταγενέστερης αιτήσεως που υποβάλλεται στο Δικαστήριο μετά την κανονική εκτέλεση των υποχρεώσεων που του επιβάλλονται με την απόφαση που εκδίδεται επί της αιτήσεως του άρθρου 4 παρ.1 του Ν. 3869/2010 και άλλωστε, εν προκειμένω δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρθρου 69 ΚΠολΔ, ώστε να θεωρηθεί ότι η πρόωρη δικαστική προστασία ζητείται επιτρεπτός. Τέλος, μη νόμιμο τυγχάνει και το αίτημα να απαλλαγεί η αιτούσα από έξοδα και δαπάνες, καθώς σύμφωνα με το άρθρο 8 παρ. 6 ν. 3869/2010, κατά τη διαδικασία δικαστικής ρύθμισης των χρεών του οφειλέτη, δικαστική δαπάνη δεν επιδικάζεται. Επομένως, πρέπει κατά το μέρος που κρίθηκε νόμιμη να ερευνηθεί η ένδικη αίτηση περαιτέρω ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα, δεδομένου ότι απέτυχε η απόπειρα προδικαστικού συμβιβασμού των μερών.

Από την ένορκη κατάθεση του μάρτυρος της αιτούσας, που δόθηκε ενώπιον του ακροατηρίου του Δικαστηρίου τούτου και περιέχεται στα ταυτάριθμα με την παρούσα πρακτικά, από γεγονότα που έγιναν γνωστά στο Δικαστήριο τούτο μετά από αυτεπάγγελτη έρευνα, κατ' εφαρμογή του ανακριτικού συστήματος, που ισχύει στη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας (άρθρο 744 ΚΠολΔ), καθώς και από το σύνολο των εγγράφων που προσκομίζουν και επικαλούνται οι διάδικοι, άλλα εκ των οποίων μνημονεύονται και άλλα όχι, πλην όμως άπαντα έχουν ληφθεί υπ' όψιν, αποδείχθηκαν τα ακόλουθα: Η αιτούσα, κάτοικος _____ ών (κατά το χρόνο συζήτησης της υπό κρίση αίτησης) είναι χήρα από τον _____). Από το γάμο της έχει αποκτήσει δύο τέκνα, ενήλικα σήμερα, τα οποία εργάζονται και διαμένουν μόνα τους. Αντιμετωπίζει σοβαρά προβλήματα υγείας καθώς είναι

και για το λόγο αυτό έχει υποβληθεί σε χειρουργική επέμβαση στις : _____ σε ακτινοβολίες και χημειοθεραπείες προς αντιμετώπιση της ως άνω ασθένειας. Είναι συνταξιούχος του ΙΚΑ με μέσο μηνιαίο εισόδημα από την σύνταξη της να ανέρχεται στο ποσό των 520,00 ευρώ μηνιαίως. Η αιτούσα εγγυήθηκε υπέρ της επιχείρησης της νύφης της από ηθικό καθήκον και χωρίς προσδοκία οικονομικού οφέλους το έτος 2001 σε μία σύμβαση πίστωσης με ανοιχτό λογαριασμό της πρώην _____ ..Ε. (νυν β'των καθ'ών) ενώ για την κάλυψη μικρών καταναλωτικών της αναγκών έλαβε την _____ ? ένα καταναλωτικό δάνειο από την α'των καθ'ών. Το δάνειο στο οποίο εγγυήθηκε η αιτούσα εξυπηρετούνταν από την πρωτοφειλέτρια ενώ το προσωπικό της δάνειο η αιτούσα το εξυπηρετούσε κανονικά μέσω των εισοδημάτων της, πλην όμως λόγω της μείωσης των ετήσιων εσόδων της πρωτοφειλέτριας και της μείωσης της σύνταξης της αιτούσας (βλ. προσκομιζ. εκκαθαριστικά σημειώματα) αδυνατεί η αιτούσα να ικανοποιήσει πλήρως τις απαιτήσεις των καθ'ών.

Σε χρόνο προγενέστερο του έτους από την κατάθεση της ένδικης αίτησης η αιτούσα είχε αναλάβει τα παρακάτω χρέη, τα οποία θεωρούνται με την κοινοποίηση της αίτησης ληξιπρόθεσμα και υπολογίζονται με την τρέχουσα αξία τους κατά το χρόνο κοινοποίησης της αίτησης (βλ. σε Κρητικό «Ρύθμιση των οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων» σελ. 99), με εξαίρεση τα εμπραγμάτως ασφαλισμένα δάνεια, των οποίων ο εκτοκισμός συνεχίζεται με το επιτόκιο ενήμερης οφειλής μέχρι το χρόνο έκδοσης της απόφασης (αρθ. 6 παρ. 3 ν. 3869/10). Πιστωτές της αιτούσας είναι οι παρακάτω προς τους οποίους έχει τις εξής αντίστοιχα οφειλές: 1) Η _____ στην οποία οφείλει δυνάμει της υπ' αριθμ. _____ 1 σύμβασης δανείου ποσό 9.201,27 ευρώ και 2) Η _____ Α.Ε.» στην οποία οφείλει ως εγγυήτρια δυνάμει της υπ' αριθμ. _____ σύμβασης δανείου ποσό 156.756,48 ευρώ. Οι δε συνολικές οφειλές της αιτούσας προς τις καθ'ών ανέρχονται σε 165.957,75 ευρώ. Η β'των καθ'ών για την ως άνω απαίτησή της έχει εμπράγματη εξασφάλιση στην κύρια κατοικία της αιτούσας.

Περαιτέρω, αποδείχθηκε ότι η αιτούσα έχει την ψιλή κυριότητα κατά ποσοστό 100% εξ αδιαίρετου σε μία κατοικία επιφάνειας 83,00 τ.μ., που βρίσκεται σε _____ Αττικής, επί της οδού _____ 52 σε οικόπεδο 139,00 τ.μ., έτους κατασκευής 1960, αντικειμενικής αξίας κατά το ποσοστό του εμπραγμάτου δικαιώματος της 14.730,32 ευρώ βάσει του ΕΝ.Φ.Ι.Α. 2018, η δε εμπορική του αξία, αφού ληφθούν υπόψη η τοποθεσία του, το εμβαδόν του, το έτος κατασκευής του και η πτωτική τάση που επικρατεί στην αγορά των ακινήτων κατά την τρέχουσα χρονική συγκυρία, εκτιμάται στο ποσό 18.000 ευρώ και αποτελεί τη μοναδική ακίνητη περιουσία της αιτούσας και την κύρια κατοικία της, η αξία δε της κύριας κατοικίας δεν υπερβαίνει το όριο του αφορολόγητου ποσού για την απόκτηση πρώτης κατοικίας. Οι εύλογες δαπάνες διαβίωσης της αιτούσας, εκτιμώνται από το παρόν Δικαστήριο στο ποσό των 520 ευρώ μηνιαίως. Για τον καθορισμό του ύψους των ευλόγων δαπανών διαβίωσής της αιτούσας συνεκτιμάται ιδιαίτερα το γεγονός ότι οι οφειλέτες, οι οποίοι ζητούν να υπαχθούν στις ευεργετικές ρυθμίσεις του νόμου, πρέπει για το προβλεπόμενο από το νόμο χρονικό διάστημα της ρύθμισης να περιορίζουν τις δαπάνες διαβίωσής τους μόνο στις απολύτως απαραίτητες και αναγκαίες.

Εξαιτίας ως άνω ελέχθη της μείωσης των εισοδημάτων της αιτούσας σε συνδυασμό με την αύξηση του κόστους διαβίωσης καθώς και την επιβολή πρόσθετων φορολογικών

(Διαδικασία Εκούσιας Δικαιοδοσίας)

επιβαρύνσεων στους πολίτες, η αιτούσα αδυνατεί να ανταποκριθεί στις τρέχουσες δανειακές της υποχρεώσεις, με αποτέλεσμα αυτές να έχουν καταστεί ληξιπρόθεσμες. Η αρνητική αυτή σχέση κατά την τρέχουσα χρονική περίοδο μεταξύ της ρευστότητάς της αιτούσας και των οφειλών της, δεν αναμένεται να βελτιωθεί στο εγγύς μέλλον λόγω της αρνητικής οικονομικής συγκυρίας. Παράλληλα δε οι δανειακές της υποχρεώσεις αυξάνονται συνεχώς λόγω της επιβάρυνσης των δανείων της με τόκους υπερημερίας. Συνεπώς συντρέχει στην προκείμενη περίπτωση μόνιμη και διαρκής πραγματική αδυναμία της αιτούσας πληρωμής των ληξιπρόθεσμων οφειλών της προς τις καθ' ων πιστώτριες. Υπό τα ως άνω πραγματικά περιστατικά, αποδεικνύεται ότι η αιτούσα, η οποία δεν έχει πτωχευτική ικανότητα, έχει περιέλθει χωρίς δόλο, σε μόνιμη αδυναμία πληρωμής των χρηματικών οφειλών της.

Με βάση τα προλεχθέντα και δεδομένου ότι το προταθέν σχέδιο διευθέτησης των οφειλών της αιτούσας δεν έγινε δεκτό από τις καθ' ων πληρούνται οι προϋποθέσεις για την υπαγωγή της στη ρύθμιση του άρθρου 8 παρ. 2 Ν. 3869/2010 (όπως αυτό τροποποιήθηκε με το άρθρο 16 Ν.4161/2013 και αντικαταστάθηκε με την παρ. 17 του άρθρου 1 της Υποπαρ. Α.4 του άρθρου 2 του Ν.4336/2015 και τροποποιήθηκε εκ νέου με το άρθρο 61 παρ. 2 του Ν.4549/2018) με μηνιαίες καταβολές που θα αρχίσουν τον αμέσως επόμενο μήνα από τη δημοσίευση της παρούσας απόφασης και θα έχουν διάρκεια τριών ετών (36 μηνιαίες δόσεις). Όσον αφορά στο ειδικότερο περιεχόμενο της ρύθμισης αυτής, η αιτούσα λόγω του χαμηλού της εισοδήματος και λαμβανομένων υπ' όψιν και των εύλογων δαπανών διαβίωσής της δεν είναι σε θέση να καταβάλει οποιοδήποτε χρηματικό ποσό έναντι των χρεών της, χωρίς να κινδυνεύσει η αξιοπρεπής διαβίωσή της. Συντρέχουν επομένως στο πρόσωπο της εξαιρετικές περιστάσεις, γι' αυτό θα πρέπει σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 8 παρ. 5 του Ν.3869/2010 να ρυθμισθούν τα χρέη της με μηδενικές καταβολές για χρονικό διάστημα τριών ετών, αρχής γενομένης από την επομένη της δημοσίευσης της παρούσας απόφασης. Παράλληλα, δεν κρίνεται σκόπιμο να ορισθεί νέα δικάσιμος για επαναπροσδιορισμό των μηνιαίων καταβολών της, αφού κατά την εκτίμηση του παρόντος Δικαστηρίου η οικονομική της κατάσταση δεν αναμένεται να βελτιωθεί ουσιαστικά στο άμεσο μέλλον. Ωστόσο, σε περίπτωση που σημειωθεί οποιαδήποτε αξιολογη μεταβολή της οικονομικής ή περιουσιακής της κατάστασης, η αιτούσα υποχρεούται σύμφωνα με την παρ. 3 του άρθρου 8 του Ν.3869/2010, να γνωστοποιήσει το γεγονός αυτό στη Γραμματεία του παρόντος Δικαστηρίου εντός προθεσμίας ενός μηνός. Σε διαφορετική περίπτωση κινδυνεύει με έκπτωση από τη ρύθμιση των οφειλών της κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 10 παρ. 1 του Ν.3869/2010.

Η παραπάνω ρύθμιση του άρθρου 8 παρ. 2 του Νόμου θα συνδυαστεί, με την προβλεπόμενη από τη διάταξη του άρθρου 9 παρ. 2 του Ν. 3869/2010, όπως ισχύει σήμερα μετά την αντικατάστασή του από το άρθρ. 14 του Ν. 4346/2015, εφόσον με τις μηδενικές καταβολές δεν επέρχεται πλήρης εξόφληση των απαιτήσεων των καθ' ών και προβάλλεται αίτημα εξαιρέσεως της κύριας κατοικίας από την εκποίηση, μετά το οποίο η εν λόγω εξαίρεση είναι υποχρεωτική για το Δικαστήριο, εφόσον συντρέχουν σωρευτικά οι

προϋποθέσεις που τάσσονται από ως άνω άρθρο, όπως ισχύει από 1.1.2016 (βλ. και Κρητικό Αθ. Ρύθμιση οφειλών, 4η έκδ. υπό το άρθ. 9 παρ. 95 επ.) καθόσον: α) το προπεριγραφέν ακίνητο χρησιμοποιείται ως κύρια κατοικία αυτής β) το διαθέσιμο οικογενειακό της εισόδημα δεν υπερβαίνει τις εύλογες δαπάνες διαβίωσης προσαυξημένες κατά 70% (βλ. αρθρ. 9 παρ. 2 που παραπέμπει στο αρθρ. 5 παρ. 3 ως προς τον καθορισμό των δαπανών διαβίωσης σε συνδυασμό με απόφαση ΤτΕ 54/15.12.2015 ΦΕΚ 2740), γ) η αντικειμενική αξία της κύριας κατοικίας της δεν υπερβαίνει το όριο προστασίας που θέτει ο νόμος για τον άγαμο οφειλέτη και δ) οι πιστώτριες στο πλαίσιο του αρθρ. 338 ΚΠολΔ, δεν επικαλέστηκαν ούτε απέδειξαν ως όφειλαν ότι η αιτούσα δεν ήταν συνεργάσιμος δανειολήπτης βάσει του Κώδικα Δεοντολογίας των Τραπεζών. Για τη διάσωση λοιπόν της κύριας κατοικίας της αιτούσας θα πρέπει να οριστούν καταβολές μέχρι τη συμπλήρωση ποσού, το οποίο δεν μπορεί να είναι κατώτερο από αυτό που θα ελάμβαναν οι πιστώτριες της σε περίπτωση αναγκαστικής εκτέλεσης, λαμβανομένης υπόψη της τρέχουσας και της μελλοντικής ικανότητας αποπληρωμής. Το ποσό του πλειστηριάσματος, σε περίπτωση που εκπλειστηριαζόταν η κύρια κατοικία της, αφαιρουμένου του ποσοστού απομείωσης λόγω της αναγκαστικής εκποίησης της σε πλειστηριασμό και των εξόδων που συνδέονται με αυτόν εκτιμάται ότι θα ανέλθει στο ποσό των 15.000 ευρώ το οποίο θα πρέπει να καταβάλει η αιτούσα για τη διάσωση της κύριας κατοικίας της ως περιγράφεται ανωτέρω. Έτσι, εν προκειμένω, θα πρέπει να ορισθούν μηνιαίες καταβολές για τη διάσωση της κύριας κατοικίας της αιτούσας, συνολικού ποσού 15.000 ευρώ, στο οποίο και εξαντλείται η υποχρέωση της. Η αποπληρωμή του ποσού θα γίνει χωρίς ανατοκισμό με το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου με το κυμαινόμενο επιτόκιο, που θα ισχύει κατά το χρόνο της αποπληρωμής, σύμφωνα με το στατιστικό δελτίο της Τράπεζα της Ελλάδος αναπροσαρμοζόμενο με επιτόκιο αναφοράς αυτό των Πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας. Η καταβολή των δόσεων αυτών, θα ξεκινήσει τον αμέσως επόμενο μήνα μετά τη δημοσίευση της παρούσας απόφασης και θα πραγματοποιείται εντός του πρώτου πενηθημέρου εκάστου μηνός (καθώς ρητώς πλέον με τον Ν. 4549/2018 καταργήθηκε η δυνατότητα χορήγησης περιόδου χάριτος στον αιτούντα οφειλέτη για την αποπληρωμή των δόσεων για τη διάσωση της κύριας κατοικίας του). Ο χρόνος εξόφλησης του πρέπει να οριστεί σε 15 χρόνια (180 μήνες) και η μηνιαία δόση, που θα καταβάλλει η αιτούσα στα πλαίσια της ρύθμισης αυτής, ανέρχεται σε $(€15.000 / 180 =) 83,33$ ευρώ. Το ποσό των παραπάνω καταβολών θα διανεμηθεί μεταξύ των απαιτήσεων των καθ' ων κατ' αναλογική εφαρμογή των άρθρων 974 επ. ΚΠολΔ. Περαιτέρω θα επέλθει απαλλαγή της αιτούσας σύμφωνα με το νόμο (αρθρ. 11 παρ. 1 ν. 3869/2010), μετά την κανονική εκτέλεση των υποχρεώσεων που της επιβάλλονται με την απόφαση αυτή.

Συνεπεία των παραπάνω, πρέπει η ένδικη αίτηση να γίνει εν μέρει δεκτή ως βάσιμη και στην ουσία της και να ρυθμιστούν τα χρέη της αιτούσας με σκοπό την απαλλαγή της, με την τήρηση των όρων της ρύθμισης, εξαιρουμένης της κύριας κατοικίας της από την εκποίηση. Δικαστική δαπάνη δεν επιδικάζεται σύμφωνα με το άρθρο 8 παρ. 6 του Ν. 3869/2010.

4^ο φύλλο της υπ' αρ. 6964/2019 αποφάσεως του Ειρηνοδικείου Αθηνών

(Διαδικασία Εκούσιας Δικαιοδοσίας)

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δικάζει ερήμην των καθ'ών και των προς ων η κοινοποίηση (συνοφειλετών – εγγυητών).

Απορρίπτει ό,τι κρίθηκε απορριπτέο.

Δέχεται εν μέρει την αίτηση.

Ρυθμίζει τα χρέη της αιτούσας προς τις καθ'ων η αίτηση με μηδενικές καταβολές επί τριετία.

Εξαιρεί από την εκποίηση την κύρια κατοικία της αιτούσας, όπως αυτή ειδικότερα περιγράφεται στο σκεπτικό της παρούσας.

Επιβάλλει στην αιτούσα για τη διάσωση της ως άνω κύριας κατοικίας της την υποχρέωση να καταβάλλει προς τις καθ'ων το ποσό των 83,33 ευρώ μηνιαίως για χρονικό διάστημα δέκα πέντε ετών (180 μηνιαίες δόσεις), κατά τα ειδικότερα αναφερόμενα στο σκεπτικό της παρούσας. Η καταβολή των δόσεων, η οποία θα πραγματοποιείται εντός του πρώτου πενθημέρου εκάστου μηνός, θα ξεκινήσει το αργότερο κατά τον μήνα Ιανουάριο του έτους 2020 και θα γίνει εντόκως χωρίς ανατοκισμό και με το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου με κυμαινόμενο επιτόκιο, που θα ισχύει κατά τα χρόνο της αποπληρωμής, σύμφωνα με το στατιστικό δελτίο της Τράπεζα της Ελλάδος, αναπροσαρμοζόμενο με επιτόκιο αναφοράς αυτό των Πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας.

Κρίθηκε, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε στην Αθήνα σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριο του την 17/12/2019 απόντων των διαδίκων και των Πληρεξούσιων Δικηγόρων τους.

Η ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Ακριβές αντίγραφο
θεωρήθηκε η σήμαν.
Αθήνα..... 2019
Η Γραμματέας

ΜΙΧ. ΠΑΡΑΒΑΣ